

Список використаних джерел:

1. Розвиток професійної культури майбутніх менеджерів управління проектами [Текст] : навчальний посібник / упоряд. Гриньов С.Я. – Полт. нац. пед. у-т. імені В.Г.Короленка. – Полтава : ПП «Астроя», 2012. – 172 с.

**ВПЛИВ НА СТАНОВЛЕННЯ ПРОФЕСІОНАЛІЗМУ МАЙБУТНЬОГО
УПРАВЛІНЦЯ ЗАСОБАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІАЛОГІЧНОЇ ВЗАЄМОДІЇ**

Жданова-Неділько О.Г.
(Полтава, Україна)

Сучасний керівник – це, насамперед, самодостатня особистість, здатна діяти в професійних умовах оперативно, відповідально, покладаючись на власний професіоналізм. Останній розглядаємо суголосно думкам Е. Короткова, який виділяє наступні вирішальні фактори професіоналізму управління:

«– комплекс знань, що дозволяють розпізнавати проблеми та знаходити засоби їхнього рішення;

– досвід управлінської діяльності, як комплекс знань та навичок, придбаних у процесах практичної діяльності, методом проб і помилок, оцінок та усвідомлення успіху, аналізу промахів і недоліків;

– мистецтво управління, тому що управління – це завжди роботи з людьми, проблеми узгодження діяльності людей;

– уміння налагоджувати комунікативні зв'язки і формувати позитивні стосунки в колективі, це справжнє мистецтво управління, яке спирається на індивідуальні здібності та якості керівника;

– середовище, як оточення, що розкриває потенціал професіоналізму всієї системи управління: це і персонал управління, і професійні якості працівників системи управління, організація управління

– розподіл функцій, ставлення до роботи, технологія рішення проблем, взаємодія ланок, інформаційне забезпечення» [2].

У контексті професійної підготовки менеджера закономірно виникає питання: яким чином у вчорашнього студента може виникнути впевненість у наявності та ефективній дієвості всієї чималої низки перелічених вище чинників? Відповідь на нього намагаємося дати, посилаючись на думки дослідників у сфері педагогіки вищої школи (А. Алексюк, А. Вербицький, Н. Гузій, І. Зимня, Н. Кононец, Н. Мирончук, В. Мозговий, Н. Тарасевич та ін.), пов'язані з упровадженням у найрізноманітніші складники дидактичного процесу елементів квазіпрофесійності.

Важливо, зокрема, на наш погляд, зупинити увагу на згаданому вище умінні налагоджувати комунікативні зв'язки і формувати позитивні стосунки в колективі. Спостереження свідчать, що в останні роки образ студентської групи, поєднаної не лише навчальною, а й дозвіллевою, суспільно-корисною діяльністю істотно змінився. Студенти важче зав'язують товариські стосунки, менше спілкуються в неформальних обставинах, не регламентованих правилами освітнього процесу, в яких провідна комунікативна роль, зазвичай, належить викладачеві. Майбутній менеджер у цих умовах досить обмежений у особистісних і управлінських самовиявах, змушений переважно бути тим, кого ведуть і спрямовують у комунікації, а не тим, хто вчиться успішно вести інших сам.

Тому варто якомога більше уваги в ході навчання приділяти завданням, що набувають форми дидактичного діалогу. При цьому, «суттєвою характеристикою діалогу є співпошук істини як подія, як явище, що переживають учасники діалогу. Діалог виникає за умови постановки суттєво значущих проблем, розв'язання яких вимагає неоднозначної відповіді та, відповідно, поруху думки й асоціативного мислення» (О. Васьківська) [1].

Чим вищий освітній рівень здобувають майбутні менеджери, тим більше і можливостей, і потреб для того, аби в навчальному діалозі вони виступали як провідна або рівноправна сторона. Зокрема, в магістратурі ми бачимо важливі основи для ведення активного дидактичного діалогу студентами у зв'язку з розробкою ними дослідницької теми, виконанням магістерської роботи, де представлена власна точка зору, моделюється й впроваджується експериментальна складова як результат у тому числі й організаторських умінь майбутнього управлінця.

На наш погляд, саме розширення форм обговорення, обстоювання результатів власних дослідницьких пошуків у діалогічній взаємодії становить ще не досить використаний, але, безумовно, важливий ресурс становлення професіоналізму майбутнього менеджера.

Список використаних джерел:

1. Васьківська О. Дидактичні аспекти формування у старшокласників умінь діалогічного спілкування / Олена Васьківська // Український педагогічний журнал. – 2016. – №2. – С. 82-87.

2. Жігірь В. І. Управлінська компетентність як необхідна умова професіоналізму менеджера освіти / В.І. Жігірь. [Ел. ресурс]. – Реж. доступу до дж. <http://bdpu.org:8080/bitstream/123456789/2977/1/Upravl%27ka%20kompetentn%27%20ya%20neobkh%27%20umova%20profes%27%20ADzmu%20menedzhera%20osv%27%20ADti.pdf>

СУЧАСНИЙ СТАН ПОЗАКЛАСНОЇ РОБОТИ З БІОЛОГІЇ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Кобернік С.Г., Гонтар І.О.
(Київ, Україна)

У сучасній шкільній освіті позакласна робота має важливе значення й надає вчителю можливість розширити, поглибити і усвідомити отримані учнями знання з біології, сформувані необхідні для майбутнього життя і діяльності компетентності, що досягається за допомогою різноманітних методів біології, основними з яких є спостереження та проведення експерименту.

У статті 24 Закону України «Про повну загальну середню освіту» звертається увага на те, що «педагогічна діяльність вчителя включає... проведення позакласної роботи з учнями...» [3]. На нашу думку, це дозволить учням краще пізнати біологію та навколишній світ в цілому та сприятиме їхньому ставленню до живих організмів.

Однією з переваг позакласної роботи з біології є можливість застосування індивідуального підходу, що проявляється у врахуванні інтересів кожного учня, поглибленні і розширенні знань з біології, створюючи при цьому зв'язок теоретичної складової з практичною. Водночас зміст позакласної роботи не